॥ ९६ ॥ इतिशांति॰मो॰नै॰भा॰एकोनत्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२९ ॥ ॥ ७ ॥ किंशीलइति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥५॥६॥७॥८॥९॥१०॥११॥१२॥१३॥१४॥१५॥

त्वयाकुरूणांवरयत्प्रचोदितंभवाभवस्येहपरंनिदर्शनं॥ तदद्यसर्वंपरिकीर्तितंमयापरीक्ष्यतत्त्वंपरिगंतुमर्हसि ॥ ९६॥ इतिश्रीमहाभारतेशांति॰मोक्ष॰श्री
वासवसंवादोनामएकोनत्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२९॥ ॥७॥ युधिष्ठिरउवाच किंशीलःकिंसमाचारःकिंविद्यःकिंपराक्रमः॥
प्राप्नोतिब्रह्मणःस्थानंयत्परंप्रकृतेर्ध्रुवं ॥ १ ॥ भीष्मउवाच मोक्षधर्मेषुनियतोलघ्वाहारोजितेंद्रियः॥ प्राप्नोतिब्रह्मणःस्थानंतत्परंप्रकृतेर्ध्रुवं ॥ २॥ अ
त्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनं॥ जैगीषव्यस्यसंवादमसितस्यचभारत॥ ३॥ जैगीषव्यंमहाप्रज्ञंधर्माणामागतागमं॥ अक्रुध्यंतमहृष्यंतमसितोदेवलो
ब्रवीत्॥ ४॥ देवलउवाच नप्रीयसेवंद्यमानोनिंद्यमानोनकुप्यसे ॥ कातेप्रज्ञाकुतश्चैषाकिंतेतस्याःपरायणं ॥ ५॥ भीष्मउवाच इतितेनानुयु
क्तःसतमुवाचमहातपाः ॥ महद्वाक्यमसंदिग्धंपुष्कलार्थपदंशुचि ॥ ६ ॥ जैगीषव्यउवाच यागतिर्यापराकाष्ठायाशांतिःपुण्यकर्मणां ॥ तांतेहंसंप्रव
क्ष्यामिमहतीमृषिसत्तम ॥ ७॥ निंदत्सुचसमानित्यंप्रशंसत्सुचदेवल॥ निन्हवंतिचयेतेषांसमयंसुकृतंचयत्॥ ८॥ उक्ताश्चनवदिष्यंतिवक्तारमहितेहितं॥ प्र
तिहंतुंनचेच्छंतिहंतारंवैमनीषिणः॥ ९॥ नाप्राप्तमनुशोचंतिप्राप्तकालानिकुर्वते॥ नचातीतानिशोचंतिनचैवप्रतिजानते ॥ १०॥ संप्राप्तायांचपूजायांका
मादर्थेषुदेवल॥ यथोपपत्तिंकुर्वंतिशक्तिमंतःकृतव्रताः॥ ११॥ पक्वविद्यामहाप्राज्ञाजितक्रोधाजितेंद्रियाः॥ मनसाकर्मणावाचानापराध्यंतिकर्हिचित्॥ १२॥
अनीर्षवोनचान्योन्यंविहिंसंतिकदाचन॥ नचजातूपतप्यंतेधीराःपरसमृद्धिभिः॥ १३॥ निंदाप्रशंसेचात्यर्थंनवदंतिपरस्यये॥ नचनिंदाप्रशंसाभ्यांविक्रियंते
कदाचन॥ १४॥ सर्वतश्चप्रशांतायेसर्वभूतहितेरताः॥ नक्रुद्ध्यंतिनहृष्यंतिनापराध्यंतिकर्हिचित्॥ १५॥ विमुच्यहृदयग्रंथिंचक्रमंतियथासुखं॥ नयेषांबां
धवाःसंतियेचान्येषांनबांधवाः॥ १६॥ अमित्राश्चनसंत्येषांयेचामित्रानकस्यचित्॥ यएवंकुर्वतेमर्त्याःसुखंजीवंतिसर्वदा ॥ १७॥ येधर्मंचानुरुद्ध्यंतेधर्म
ज्ञाद्विजसत्तम॥ येह्यतोविच्युतामार्गात्तेहृष्यंत्युद्विजंतिच॥ १८॥आस्थितस्तमहंमार्गमसूयिष्यामिकंकथं॥ निंद्यमानःप्रशस्तोवाहृष्येहंकेनहेतुना॥ १९॥यद्य
दिच्छंतितत्तस्मादपिगच्छंतुमानवाः॥ नमेनिंदाप्रशंसाभ्यांह्रासवृद्धीभविष्यतः ॥ २० ॥ अमृतस्येवसंतृप्येदवमानस्यतत्त्ववित् ॥ विषस्येवोद्विजेन्नित्यंसं
मानस्यविचक्षणः॥ २१ ॥ अवज्ञातःसुखंशेतेइहचामुत्रचाभयं ॥ विमुक्तःसर्वदोषेभ्योयोवमंतासबुध्यते॥ २२ ॥ ॥१६॥१७॥१८॥१९॥२०॥२१॥२२॥

Digitized by Google